

РЕШЕНИЕ

№ 2239

гр. Пловдив, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно
наказателно дело № 20225330206365 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № 22-0438-000420, издадено
от НАЧАЛНИК СЕКТОР в ОДМВР ПЛОВДИВ, РУ 03 ПЛОВДИВ, с което
на **Р. Ш. К.** са наложени: глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да
управлява МПС за 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал.3 ЗДвП.

С жалбата и в съдебно заседание се излагат конкретни съображения за
незаконосъобразност на НП и се моли за неговата отмяна. Претендират се
разноски.

По конкретно се сочи, че жалбоподателят е дал кръв за изследване
на употребата на наркотични вещества и по никакъв начин не е осуетил
полицейската проверка. Нещо повече- спрямо него било налице висящо
досъдебно производство по чл. 343б, ал.3 НК във връзка със същия инцидент.

Въззиваемата страна взема становище за неоснователност на жалбата.
Моли за потвърждаване на НП. Не претендира разноски.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок съобразно
актуалната редакция на ЗАНН (НП е връчено на 19.10.2022г., а жалбата е
входирана на 02.11.2022г.) от процесуално легитимирана страна, против акт,

подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото потвърждаване по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ДОКАЗАТЕЛСТАТА

В АУАН и НП е приета за установена следната фактическа обстановка: на 23.08.2022г., около 03.20ч. в град Пловдив, на улица „Васил Левски“ до номер 11 в посока от север към юг **Р. Ш. К.** управлява лек автомобил Мерцедес Е320 с регистрационен номер *****, собственост на Ю. А. Ш. ЕГН ***** като отказва да му бъде извършен тест за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство Drager Drug Test 5000 с фабричен номер ARKF-0023 . Издаден е талон за медицинско изследване с номер 119444.

Гореизложената фактическа обстановка съдът прие за съответна на осъществилото се в действителността на първо място въз основа на приложения по преписката АУАН, който съгласно чл. 189, ал.2 ЗДвП има презумптивна доказателствена сила до установяване на обратното.

В конкретния случай съдът намира, че констатациите в АУАН не само не се опровергават, но и изцяло се потвърждават от събраните по делото гласни доказателства- показания на актосъставителя, който при разпита си в съдебно заседание изрично потвърди констатациите в АУАН и приложените по делото писмени доказателства, включително и приложено заверено копие от материалите по ДП 493/2022г.

Освен това от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, за да разколебят горните несъмнени фактически изводи.

ОТНОСНО НАРУШЕНИЕТО ПО ЧЛ. 174, АЛ.3 ЗДВП

От прочита на нормата на чл. 174, ал.3 ЗДвП следва, че изпълнителното деяние на това нарушение може да се осъществи в няколко алтернативни форми. Реализирането на която и да било от тях, съгласно употребената специфична законодателна техника, е само по себе си

противоправно и е основание за издаване на АУАН още на място и прилагане на ПАМ по чл. 171 ЗДвП. Същевременно е напълно възможно в условията на кумулативност да бъдат извършени няколко от формите на изпълнителното деяние (като това не превръща единното нарушение в няколко отделни), като те биват:

- отказ да бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол;
- отказ да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози;
- неизпълнение на предписание за изследване с доказателствен анализатор;
- неизпълнение на предписание за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта;
- неизпълнение на предписание за даване на биологични проби за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Така Решение № 1935 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1812 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1870 от 23.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 2130 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1705 от 12.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1520 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 871 от 20.04.2018 г. по к. адм. н. д. № 383 / 2018 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2228 от 23.11.2016 г. по н. д. № 1755 / 2016 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2408 от 19.12.2016 г. по н. д. № 2462 / 2016 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2251 от 15.12.2017 г. по к. адм. н. д. № 2580 / 2017 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

В процесния случай надлежно е повдигнато административно обвинение и е доказано извършването на втората от алтернативно посочените форми-отказ на лицето да се тества с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози.

На следващо място, от текста на нормата на чл. 174, ал.3 ЗДвП е видно, че за да е съставомерен отказа и за да бъде лицето годеен субект на нарушението, същото следва да притежава качеството водач МПС.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в т.25 от параграф 6 на ДР на ЗДвП: "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата.

В процесния случай приложимата хипотеза е именно управлението на МПС, като същата се явява безспорно установена с оглед показанията на актосъставителя, че лично възприел движението на жалбоподателя по път отворен за обществено ползване.

От изложеното е видно, че са били налице условията за издаване на АУАН за извършено нарушение по чл. 174, ал.3 ЗДвП.

Принципно почиват на верен прочит на материалния закон доводите, изтъквани в жалбата, че ако деецът бе дал доброволно кръв за медицинско и химико токсикологично изследване, то деянието му би било несъставомерно.

Това е така доколкото в чл. 3а от Наредба № 1 от 19 юли 2017 е предвидено основание за отпадане противоправността на отказа на водача да се тества с дръг тест, базирано на последващо издаването на АУАН поведение на нарушителя, а именно ако след обективирания в АУАН отказ за извършване на проверка с дръг тест, лицето доброволно се подложи на медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване наличието на наркотични вещества в кръвта, доколкото в този случай целта на закона би била постигната, наличието или отсъствието на наркотични вещества в тялото на лицето би било установено и обществената опасност на извършения отказ да се тества на място с дръг тест-отпаднала.

В тази връзка изрично следва да се посочи, че уредените в Наредбата способности за установяване на употребата на наркотични вещества:

-чрез дръг тест и

- чрез медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване

са равностойни и законодателят не отдава предпочитание на нито един от тях. Затова, за да е ненаказуемо поведението на водача, е напълно достатъчно той доброволно да се подложи на установяване употребата на наркотични вещества дори и само с един от способите

очертан в чл. 3а от Наредбата.

Именно заради това, **последващото доброволно подлагане** на медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване **води до отпадане на противоправността** на отказа на лицето да се тества с друг тест, като **деецът може да бъде наказан по реда на чл. 174, ал.3 ЗДвП** само **ако употребата на наркотични вещества не е установена по нито един от алтернативно предвидените в чл. 3а от Наредбата** способности.

В този изричен смисъл е и най-актуалната практика на Административен съд Пловдив - Решение № 166 от 27.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 3035 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 390 от 22.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2961 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2223 от 04.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2565 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1918 от 11.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 1961 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2306 от 14.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 2113 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд Пловдив, Решение № 1089 от 16.05.2019 г. по к. адм. н. д. № 632 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 783 от 08.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 359 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1993 от 17.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 2692 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1988 от 17.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 2236 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд, Решение № 1906 от 11.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 2038 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд, Решение № 1579 от 19.07.2019 г. по к. адм. н. д. № 1361 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1450 от 27.06.2019 г. по к. адм. н. д. № 1248 / 2019 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1329 от 18.06.2019 г. по к. адм. н. д. № 1018 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд.

Налага се извод, че е употребена специфична законодателна конструкция, по силата на която е **проведено разграничение между противоправност и наказуемост на поведението по чл. 174, ал.3 ЗДвП.** Противоправно и респективно основание за издаване на АУАН още на място и прилагане на ПАМ по чл. 171 ЗДвП е реализирането на която и да било от алтернативните форми на изпълнителното деяние.

Наказуемостта на деянието по чл. 174, ал.3 ЗДвП, обаче обхваща сложен фактически състав, който включва кумулативното наличие на два акта:

-първоначален отказ на лицето да се тества с друг тест по време на извършваната полицейска проверка на място;

- липса на установяване на употребата на наркотични вещества чрез доброволни действия на водача по някой от алтернативно предвидените в чл. 3а от Наредбата способи.

-

Вторият акт представлява поведение, което следва във времево отношение издаването на АУАН и затова няма как да намери отражение в него. Това обаче не отнема качеството му на елемент sine qua non от фактическия състав за настъпване наказуемостта на деянието по чл. 174, ал.3 ЗДвП и необходимостта за издаването на НП това обстоятелство да се установява по несъмнен начин от доказателствата по делото.

В процесния случай, обаче принципно правилните постановки на защитата не могат да доведат до оневиняване на нарушителя, доколкото от доказателствата по делото се опровергава фактическото твърдение, че същият се е подложил доброволно на алтернативно предвидения в чл. 3а от Наредбата метод за изследване – доброволно даване на кръв за медицинско и химико токсикологично изследване.

От приложения по преписката Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, както и от материалите по приложената в цялост прокурорска преписка се установява, че:

-след отказа да се тества с техническо средство Дрегер на дееца е връчен талон за изследване № 119444;

-същият е заведен от полицейските служители в УМБАЛ „Свети Г.“ за доброволно даване на кръвна проба за медицинско и химико токсикологично изследване;

-нарушителят е обективирал отказ доброволно да даде кръв пред медицинския специалист, който отказ е надлежно вписан и в съставения за това действие протокол.

С обективирания отказ да даде кръв и да се подложи доброволно на

медицинско и химико токсикологично изследване, предвиденият в Наредбата ред за установяване употребата на наркотични вещества се явява изчерпан, като деецът окончателно е отказал да изпълни задължението си да съдейства на контролните органи за установяване на обстоятелството дали е употребил наркотични вещества, като е отказал доброволно да се подложи, на който и да било от алтернативно предвидените в чл. 3а от Наредбата способи.

Поради изложеното констатираният отказ се явява довършен, противоправен и наказуем и правилно е бил санкциониран от наказващия орган.

Действително от материалите по приложената в цялост прокурорска преписка се установява, че кръвна проба от дееца в крайна сметка е изследвана.

Това обаче не е станало доброволно по някой от алтернативно предвидените в чл. 3а от Наредбата способи, а по принудителен път, по реда на чл. 146 НПК, по искане на наблюдаващия прокурор по образуваното ДП и след разрешение на съдия от районния съд.

Нещо повече- именно отказът на дееца да се тества доброволно по някой от алтернативно предвидените в Наредбата способи е наложило употребата спрямо него на една от най-тежките форми на наказателна репресия- принудителна интервенция върху телесния му интегритет и вземане на образци за сравнително изследване.

Доколкото, както вече се изясни, вземането на кръв от дееца за изследване на употребата на наркотици:

-не се явява доброволен акт,

- а акт на държавна репресия спрямо него, който е последващ противоправния му отказ да се тества доброволно, и който акт на държавна репресия е наложен именно от противоправния отказ на дееца,

то това обстоятелство не би могло да го ползва по какъвто и да било начин и да доведе до оневиняването му.

Съгласно трайната съдебна практика нормата на чл. 174, ал.3 ЗДВП има двуяко предназначение:

-като от една страна въвежда позитивно правило за поведение, а именно

задължение на водача на МПС да се тества за установяване употребата на алкохол или наркотични вещества по един от алтернативно предвидените способи;

-едновременно с това нормата на чл. 174, ал.3 ЗДвП се явява и санкционна, като въвежда санкция в твърд размер, като конкретно наложената на жалбоподателя стриктно отговаря на предвиденото в закона.

Така Решение № 1839 от 13.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1806 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 809 от 21.04.2016 г. по н. д. № 388/2016 г. на Административен съд - Пловдив, Решение № 131 от 22.01.2015 г. по н. д. № 3407 / 2014 г. на XXIII състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 787 от 16.05.2017 г. по н. д. № 710 / 2017 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив.

ПО СЪМНЕНИЯТА ЗА НАРУШАВАНЕ ПРИНЦИПА NON BIS IN IDEM.

Действително спрямо дееца се води досъдебно производство по чл. 343б НК. С това обаче не се нарушава принципа за non bis in idem, доколкото предмет на двете производства (наказателно и административно-наказателно) **са две самостоятелни нарушения на дееца, обхващащи съвсем различни факти** и насочени **срещу съвсем различен кръг обществени отношения.**

Предмет на производството по чл. 343б НК е нарушаването от подсъдимия на абсолютната и безусловна забрана да управлява МПС след употреба на наркотични вещества. **Изпълнителното деяние** е под формата на действие и се състои **в извършения акт на управление на МПС след употреба на наркотични вещества.** Обект на посегателство от страна на подсъдимия са **обществените отношения осигуряващи безопасното осъществяване на транспортната дейност в страната от водачи, които се намират в адекватно физическо и психическо състояние.**

Предмет на производството по чл. 174, ал.3 ЗДвП е **отказът на нарушителя да се тества за употреба на наркотични вещества.** Изпълнителното деяние се състои в бездействие, а именно **неподлагане от дееца на доброволно изследване по нито един от алтернативно предвидените в чл. 3а от Наредбата способи.** Обект на посегателство са обществените отношения, които осигуряват **безпрепятственото**

осъществяване от полицейските органи на контролните им правомощия по чл. 165, ал.1, т.1, т.7 и ал.2. т.3 ЗДвП:

-да контролират спазването на правилата за движение от участниците в движението, техническата изправност и обезопасяването на товарите на движещите се по пътя пътни превозни средства;

- да извършват превантивна дейност за ограничаване на пътнотранспортните произшествия и последиците от тях;

- да не допускат управлението на моторно превозно средство от водач, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози;

Видно е, че **изпълнителните деяния на двете противоправни постъпки са изцяло различни, обхващащи напълно самостоятелни факти:**

- **действия по управление на МПС** досежно престъплението по чл. 343Б НК;
- **обективиран отказ пред контролните органи за изследване по някой от алтернативно предвидените в чл. 3а от Наредбата способности досежно нарушението по л. 174, ал.3 ЗДвП.**

Действително **управлението на МПС е относимо и към нарушението по чл. 174, ал.3 ЗДвП, но не като част от изпълнителното деяние,** а само за да придаде качеството на водач на нарушителя, поради което не може да се направи извод за идентичност на фактите и принципа нон бис ин идем е неприложим.

Още повече, че този принцип изисква едно от двете производства да е приключило с влязъл в сила съдебен акт, а производството по чл. 343б, ал.3 НК не е на този етап.

В смисъл, че няма пречка деецът да носи кумулативно отговорност, както по чл. 174, ал.3 ЗДвП, така и по чл. 343б НК е трайната практика на административните съдилища от цялата страна.

Така Решение № 2385 от 22.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2305 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 72 от 09.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 73 / 2020 г. на Административен съд – Ловеч, Решение № 90 от 27.04.2022 г. по к. адм. н. д. № 62 / 2022 г. на Административен съд -

Шумен, Решение № 902 от 01.07.2021 г. по к. адм. н. д. № 749 / 2021 г. на XVII състав на Административен съд - Варна, Решение № 154 от 22.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 116 / 2021 г. на II състав на Административен съд - Стара Загора.

Насочеността на двете противоправни постъпки срещу различен кръг обществени отношения и по –конкретно обстоятелството, че **нарушението по чл. 174, ал.3 ЗДвП засяга нормалното и законосъобразно изпълнение на контролните правомощия на органите на МВР** обуславя и пълна неоснователност на довода, че чрез принудителното изземване по реда на чл. 146 НПК на сравнителен образец (кръв) от дееца целта на закона била постигната.

Действително постигната е целта да се изследва дали същият е употребил наркотични вещества (за което евентуално той ще понесе отделна наказателна отговорност), **но след като вече е довършено нарушението, изразяващо се в посегателство срещу контролните правомощия на МВР,** за което той следва да понесе отговорност в настоящия процес.

По изложените съображения НП следва да се потвърди.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора съгласно новелата на чл. 63д ЗАНН право на разноси в процеса би имала въззиваемата страна, но доколкото такива не бяха поискани и не бяха представени доказателства реално да са сторени (за заплатено адвокатско възнаграждение или за използване на юрисконсулт), то такива **не следва да се присъждат.**

Това е така, доколкото по делото е представено само писмено становище от самия представител на въззиваемата страна- началника на Сектор в ОДМВР-Пловдив в лично качество. Не са изложени твърдения, а не са и представени доказателства въззиваемата страна да е използвала услугите на професионален защитник (юрисконсулт или адвокат), а съгласно трайната съдебна практика участието на въззиваемата страна в производството (в открито заседание или чрез писмено становище) само чрез органичния си представител не е достатъчно за присъждане на разноси.

Така Решение № 1187 от 09.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1024 / 2020 г. на

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0438-000420, издадено от НАЧАЛНИК СЕКТОР в ОДМВР ПЛОВДИВ, РУ 03 ПЛОВДИВ, с което на **Р. Ш. К.** са наложени: глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал.3 ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____